

kreds (Philipsen) ønskede, og som ogsaa blev udtalt meget stærkt af et andet æret Medlem, som senere havde Ordet. Man kommer saa til Særeje i den Form, at hvad enhver erhverver, skal være hans Særeje. Hvis jeg nu retter en Appel til de fleste Medlemmer af dette Ting, der ikke ere Jurister, tror jeg nok, at Fler-tallet af dem vil være enigt med mig i, at det vil være det uheldigste for Konerne og derved til Fordærv for vore Døtre i Fremtiden.

Alberti: Jeg føler ikke Trang til i meget høj Grad at forlænge denne Diskussion, som jeg tror vil være ganske overflødig paa det Stadium. Lovforslaget befinder sig. Jeg skal derfor kun gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Storeheddinge (Sv. Høgsbro). Jeg er mig ikke bevidst, at jeg brugte nogen som helst Udtalelse, der kunde give det ærede Medlem blot den allerfjerneste Anledning til at bryde sit Hoved med Betragtninger og Overvejelser om, hvorvidt jeg vilde være i Stand til at sikre min Datter et saadant Beløb efter min Død, at der deraf kunde blive et passende Særeje for hende eller ikke. Jeg kan ikke se andet, end at dette ligger et Stykke uden for Forhandlingerne om denne Lov. Det glæder mig i øvrigt at høre, at det ærede Medlem haaber det bedste, men den Tid den Sorg. Naar jeg har omtalt, at jeg har set paa dette Lovforslag ud fra det Synspunkt, hvorfra enhver, der har Døtre, maa se det, har jeg ment, at den Omstændighed at have en Datter er det, der fra først af har givet mig Anledning til for Alvor at tænke over denne Sag. Det er det, der, om jeg saa maa sige, har vakt mig for denne Sag, som man ellers vel kan blive noget bortstødt fra, naar man er Vidne til de Overdrivelser, der saa hyppig komme frem fra Kvindesagens Foregangsmænds og Foregangskvindes Side. Jeg mener, at der ofte kommer meget frem, som er mest egnet til at støde andre bort. Det Forhold, som jeg før nævnte, er imidlertid, som sagt, det, der har vakt mig for denne Sag, trods Kvindesagens Foregangsmænds og Foregangskvindes Fremfærd. Det er det, som har givet mig Anledning til at tænke over, hvilken uheldig Stilling en ung Pige har i formueretlig Henseende, naar hun indtræder i Ægteskab, og det er den samme Betragtning, som jeg tror, at de aller fleste af de Kolleger, som have Døtre, ville være tilbøjelige til at lægge til Grund i denne Sag. Naar de lægge dette til Grund, tror jeg

ganske sikkert ogsaa paa et godt og lykkeligt Udfald for det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem for Storeheddinge (Svend Høgsbro) var i Dag, synes det mig, meget bitter i sine Udtalelser og meget bitter i sin Opfattelse i det hele af det foreliggende Lovforslag, langt mere bitter end i Gaar, hvor han egentlig hilste det — med Glæde. Jeg har derfor faaet det Indtryk, at det er gaaet det ærede Medlem, som det saa ofte gaar i Verden, og som det til Tider kan være gaaet mig, at naar man har Udsigt til at faa en meget væsentlig Del af det, man længe har gaaet og ønsket, faar man pludselig Lyst til at faa meget mere, og saa synes man, at det, man kan faa lige i Øjeblikket, og som man blot for et Aar siden vilde have regnet for noget uhyre stort, er næsten for ingenting at regne mod det, man kunde ønske sig at faa mere. Jeg vil alvorlig bede det ærede Medlem om at lægge sig den gamle Historie paa Sinde om Fuglen i Haanden og de 10 Fugle paa Taget.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Svend Høgsbro: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden (Sofus Høgsbro): Den følgende Sag paa Dagsordenen er:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Bemyndigelse for Københavns Frihavn-Aktieselskab til Optagelse af et Laan indtil et Beløb af 2,000,000 Kr.,

men efter den ærede Ordførers Ønske gaar denne Sag ud af Dagsordenen.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov, hvorved Løgstør, Nørresundby og Silkeborg Kommuner oprettes til Købstæder.